

Een afscheid, maar geen vaarwel...

In het eerste tijdschrift van de zevende jaargang van Ter Palen, november 1982, duikt Guido Van De Velde voor het eerst op tussen de namen van de bestuursleden. Hij leverde samen met zuster Rita een artikel onder de titel “Buggenhout en Bournonville”(1). Het sluit met de zin “Wat er met Buggenhout dan gebeurde wordt behandeld in een volgend artikel”. Het werd er niet één, maar vele. Blijvend op zoek naar wat er met Buggenhout gebeurde. Drie nummers later startte de reeks “Vijftig jaar geleden stond het in de krant” (2), die hij jarenlang alleen verder zette. Hij had zich voordien al toegelegd op een inventarisatie van de Buggenhoutse publicaties.

Guido werkt in die jaren '80 aan vele projecten. Hij ging op interview, hij zocht kranten en andere bronnen door, verzamelde, fotografeerde en inventariseerde. Van zijn hand verschenen verschillende boeken, waarvan “Buggenhout op voetbalschoenen” in 1989 het eerste was. Bij zijn werk valt de minutieuze aanpak op, met oog voor detail en orde. Hij werkte zich zo in en werd een onmisbare schakel in het raderwerk van Ter Palen.

Toen Petrus Servaes in 1994 zijn ontslag gaf als voorzitter om - bevrijd van de rompslomp die een vereniging sturen met zich meebrengt - zich terug volledig toe te leggen op het opzoekingswerk, was met Guido Van De Velde de opvolging verzekerd. Guido aanvaardde om het schip te sturen. Ondertussen bleef hij artikels en boeken publiceren.

Op vlak van genealogie legde Guido een bestand aan met letterlijk tienduizenden namen, waarmee hij zoekers en medewerkers van Ter Palen kon voort helpen. Hij beantwoordde doorheen de jaren talloze vragen over dit onderwerp. Hij inventariseerde talloze akten.

Daarnaast had hij nog een vereniging te besturen, met alle mogelijke administratieve taken, met verantwoordelijkheid voor vele dingen, gezien en ongezien, voor en achter de schermen. Met dezelfde zin voor precisie en correctheid ging hij steeds die uitdaging aan. Geen vraag bleef onbeantwoord, maar slechts dan wanneer er een duidelijke en onderbouwde repliek te geven was. Voor de gemeente, voor vierende verenigingen en parochies, voor mensen in en buiten Buggenhout werden Ter Palen en Guido gekende partners. Hij leidde de vergaderingen van de werkgroep en de vzw, die door hem ook voorbereid werden. Hij legde contacten en onderhield deze. Onder zijn voorzitterschap kwam er een eigen museum op een vaste stek in het kasteel van Opdorp, een website, deelname aan de Open Monumentendag en andere activiteiten, en zoveel meer.

Begin dit jaar heeft Guido Van De Velde dan de moeilijke beslissing genomen om dit voorzitterschap door te geven. Zo komt er tijd vrij “om terug aan heemkunde te doen”, om ongestoord en zonder administratieve verplichtingen of tijdsdruk de hobby te beoefenen. Want voor elke Ter Palen-medewerker blijft het uiteindelijk een aangenaam en vrijwillig tijdverdrijf.

Het is niet makkelijk om iemand na 35 jaar actief lid en na bijna 25 jaar voorzitterschap die keuze te zien maken. Uit erkentelijkheid heeft de voltallige werkgroep besloten Guido de titel van erevoorzitter aan te bieden. Laat dit een kleine geste zijn die onvoldoende uitdrukt wat Guido al die jaren voor de heemkring heeft betekend.

“Een afscheid, maar geen vaarwel”, met die woorden zette Petrus Servaes in 1991 een stapje terug om zich toe te leggen op zijn persoonlijke projecten. Ook nu zeggen we: “Guido, een afscheid, maar zeker geen vaarwel!”

Namens de werkgroep,
Steve De Maeyer

---

(1) R. Rottiers en G. Van De Velde, Buggenhout en Bournonville (II), in Ter Palen 7 (1982-83) 1, p. 19-24.

(2) G. Van De Velde, Vijftig jaar geleden stond het in de krant, in Ter Palen 7 (1982-83) 4, p. 180-183.